

Szerkesztői előszó

A Sárospataki Református Hittudományi Egyetemen, illetve annak jogelőd intézményében 2017-től indult el a szociális munkások, majd 2019-től a diakónusok (keresztyén szociális munkások) képzése, ezzel az intézmény újra egy nagy lépést tett az interdiszciplináris szemléletmód irányába. Számos kérdés vetődik fel korunkban, melyeket keresztyén szemmel és megfelelő szakmai szemléletmóddal kell megvizsgálni, átgondolni. Ezek egyike az egyetem térségi elhelyezkedéséből adódik, vagyis abból, hogyan tudunk a régióban tapasztalható problémákra megfelelő válaszokat találni, s hogyan lehet ezt a tudást a szakemberképzés szolgálatába állítani? A másik kérdés intézményi, szervezeti, közösségi, gyülekezeti viszonyaink felől merül fel, mely teret és keretet adhat a társadalmi problémák megfelelő szakmai és értékrendi megközelítésének, kezelésének. A folyóiratunk jelen számában olvasható tanulmányok ezen területek egy-egy kérdéskörét vizsgálják elemző, módszertani, gyakorlati szempontok alapján. Posztmodern világunkban a segítségnyújtás, felelősségvállalás megközelítése számos kérdést vet fel. Ezek közül talán az egyik legfontosabb a „*kinek a dolga?*” dilemma, azaz az érintettek túl kinek milyen felelőssége lehet a társadalmi bajok kezelésében? Individualizálódó világunk, a közösségek gyengülése erősíti a formális rendszerekbe vetett hitet, a segítő munka institucionalizálódását, mely káros körként hat vissza a helyi társadalomra, felmentvén további felelősségétől. Ez a szemlélet az intézmények vagy az állam, a nagy rendszerek működésének idealizálásán túl a segítő tevékenységet egyfajta technokrata szerepkörbe helyezheti, más esetben az emberi kapcsolatok paternalisztikus elemeit erősítheti fel olyan viszonyokban, melyeknek a bizalmon kellene alapulniuk. A másik gyakori kérdés a „*ki ért hozzá?*”, azaz bárki vagy valaki tudja-e érdemben és hatékonyan segíteni a társadalmi bajok kezelését? Ahogyan az egyik tanulmány címe is utal rá: *hogyan lehet jól segíteni?* A tanulmányok a fenti kérdésekre keresik a válaszokat számos speciális területet kiemelve, például az ifjúsági misszió vagy az idősek ellátásának kérdései, míg másutt más megközelítésekben a kapcsolati erőszak áldozataival vagy a leszakadó térségekben élők segítségével kapcsolatos feladatokkal ismerkedhet meg az olvasó. Végül fontos megemlíteni, hogy ahogyan a társadalmi bajok közügy jellegének megőrzése a segítő szakmák eredményességének kulcskérdése, úgy a kötetben megjelenő tanulmányok sem csak a lelkészek, diakónusok vagy szociális munkások számára nyújtanak érdekes, hasznos információt, de bármely olvasó számára is.

Patyán László